

Weneckie lustro

Pih

Sala, personel, uciec tym sukinsynom
Wokół łapy przesiąknięte nikotyną
Mokry jak szczur, koszula przepocona
Wyciąga z kieszeni spodni chustkę, ściera krople potu z czoła
Ja płytki oddech, leżę, sen udaje
Tete-a-tete z kaftanem w pokoju bez klamek
Cztery strony świata zbite z gąbek
Tu lokatorzy wpierdalają obiad przez słomkę
Nakłuta już nieraz żyła, skopolamina
Prawdy serum, świat chłodnej stali, linoleum

Pranie mózgu, przeżytkiem jest fizyczny ból

Deska wodna i przerwa na deprawację snu
Chcą czytać ze mnie jak z książki telefonicznej
Nie mam żółtych stron, żółte papiery? Chryste
I ciągle słyszę na swój temat szept
Pod językiem schowany kolejny neuroleptyk
Mój pamiętnik? znają słowo w słowo
O tym jak pokochałem bombę atomową
Nawet kiedy jestem sam, ściany nie są puste
Czuję ich spojrzenia za weneckim lustrem
Oczy zdradzają zawsze fałsz mowy
Sąd kapturowy bez prawa do obrony
Dają mi żarcie niegodne nawet świni
Historia choroby
w karcie pacjenta - szowinizm
Dwie sale dalej z ich listy kolejne nazwisko
Projekcja wszystkich fobii, Arkadiusz Onyszko
I wiesz co? to dziś wydarzy się na stówę
W tym pierdolonym bladym świecie jarzeniówek

(2x)

Nie ma dymu bez ognia, bez chmur nie ma burzy
Nigdy tanio nie sprzedam skóry
Bez drogi na skróty, musisz ręce ubrudzić
To nie jest kraj dla słabych ludzi
Badają mnie, kolor oczu, wzrost i wzrok
Uzębienie, szczegóły jak z sekcji zwłok
Ich całe bezpieczeństwo
nagle obracam w żart
Ze stołu chwytam skalpel, podcinam, zrywam skalp
Metaliczny smak, krew na moich rękach
Lepka, ciepła, w skrzepach, krew ucieka z człowieka
W ciemność bita cipa chciała zajść mi drogę

Poślizg, uderza tyłem głowy o podłogę
Przez całą noc kiedyś musiałem jej słuchać
Z gadki wypisz wymaluj te ścierwo Szczuka
A przez konusa też nie miałem życia
Z pyska podobny trochę do Piesiewicza
Pluł mi w jedzenie na moich oczach
Pielęgniarski, klepiąca nasieniem lewacka ciota
Jego krzyk dla moich uszu muzyka
Idzie ad acta, martwy w chwili przybycia
Wahadłowe drzwi otwieram butem, z hukiem
Ktoś ciągnie za sobą jak flaki kroplówkę

Biegnę, wokół śnieżnobiałe ściany
Przez jęki opętanych i ich ropiejące rany
Za godzinę psy rozstawia blokady
Policja prawdy, szturm na szpital
Rozszczepiona psychika na żywo w pułapce
Masz kamery, światła, akcję, chód stóp na klatce
Jak katatonik zastygłem za winklem
Pierdołę winde, schody ewakuacyjne
Labirynt korytarzy, ale znam marszrutę
Poziom piwnicy, jestem tam w minutę
Idę po ciemku, kalkulacja chłodna
Obca jest mi klaustrofobia
Otwieram, przede mną tylko pusta hala
Tu przychodzi transport
mięsa do tego szpitala
Zobaczę dzisiaj żonę, nadzieja się tli
Przekupiony strażnik zostawił otwarte drzwi
Ostatnia rzecz, wszystko idzie swym torem
Od 2000 dzieciak, wiesz kto ma ogień

(2x)

Nie ma dymu bez ognia, bez chmur nie ma burzy
Nigdy tanio nie sprzedam skóry
Bez drogi na skróty, musisz ręce ubrudzić
To nie jest kraj dla słabych ludzi

Mam swoją chwilę kiedy widzę
Pejzaż bladoniebieskich świateł i płaczących syren
Szpital idzie z dymem, ciało spływa z kości
Krwawa łuna, popiół, fetor wnętrzości
Ofiary wyciągnięte ze zgliszcz budynku
Leżą przykryte w rzędach na parkingu
Tanio nie sprzedam skóry
To nie jest kraj dla słabych ludzi

(2x)

Nie ma dymu bez ognia, bez chmur nie ma burzy
Nigdy tanio nie sprzedam skóry
Bez drogi na skróty, musisz ręce ubrudzić
To nie jest kraj dla słabych ludzi